

דברי הכפר

ציור של ילדים

אז תכל היתה כמו שהילדים ציירו
חרציות של זהב
שמשות קטנות של ילדותי
לב מאהב

סוסי הלכן רעה בדשא
דבורים ארו דבש
ילדים לכדו פרפרים ברשת

ותכל כמו שהילדים ציירו
למעלה לבן של רוח
מתחת לרוח - שמים פרחים אדמה
חיות שרשים מים
למטה מהם קו.

מה רואים אחריו?
שוב מתחילה הרוח
שמים פרחים אדמה
חרציות של זהב

אחר-כך קץ
אחר-כך סתו.

אחר-כך... אבא, נמר לי הדף.
אכל תכל נשארה כמו שהילדים ציירו.

נתן יונתן

מספר 927

כ"ג בתמוז תשמ"ה
12.7.85

כפר הנשיא
עלון פנימי
לא לפרסום

מה נשמע?

- * הידעתם שלא רק ג'קי עמר עושה חילל בחו"ל, גם חברנו דוד פרנקלין יצא לארה"ב (כבר לפני שבועיים) לסיור לימודי שנמשך 5 שבועות? חנה, בינתיים, מחזיקה מעמד!
- * היה זה שבוע של "איחוד משפחות". לכבוד הבת-מצווה של ליאת התכנסו כל בני בן-חיים - סה"כ 19... (ושני שלישים) - בלי עין הרע, וזכו בכמה ימים יפים וב-ודאי בלתי נשכחים.
- * גם משפחת ניימרק נהנתה מאירוע גדול ומיוחד. בפעם הראשונה ב-34 שנה נפגשו ביחד, כאן בכפר הנשיא, דיאן, אחותה מסקוטלנד ואחיה, הרב מעדת ה"לובביטשר" מלוס-אנג'לס. בקשר לאותו רב יש סיפור מעניין. היה צנחן ביחידת 101 המפורסמת, אחר-כך חבר קיבוץ גלעד שעבר לעין-צורים ושם נעשה חב"דניק. זה ביקורו הראשון בארץ אחרי 27 שנים!
- * ביקור ילדי אלי"ן עבר בהצלחה רבה. יש לי הרושם שכולנו יצאנו נשכרים וע-שירים יותר בהרגשת המעט שיכולנו לעשות למענם. כל הכבוד לצוות הירושלמי וגם לצוות המסור מכפר הנשיא.
- * ברוכים הבאים לדינה ולבנסון. דינה כאן לחודש ימים לביקור אצל ההורים וקצת "חופשת מולדת".
- * עוד אורח קיצי הוא רון וויס, הרב הרפורמי מבוסטון, שמבלה אצלנו מספר שבועות ומעוניין להיפגש עם חברים רבים ככל האפשר מכל הגילים. ליבה ויונתן (המשפחה המאמצת) ישמחו לארגן הזמנות לביקור.
- * בשעות היפות לפנות ערב ירדנו - קהל גדול, ביום שלישי לבית הקברות, לגילוי המצבה על קברו של חברנו לז"ל. מאיר ביטא את רגשותינו, באומרו שלג אמנם איננו כבר שנה ארוכה, אך הוא יישאר איתנו תמיד.
- * באותה הזדמנות החברים בוודאי ראו את ההתקדמות באתר ההנצחה להורינו שנספו בשואה. איזק הצליח בעמל לא מבוטל להצמיד אותיות ללוחיות, את הלוחיות לאבן, ועוד מעט גם יצמח ירק מסביב. בינתיים סוללים שביל, לנוחות המבקרים.
- * צריך מזל בחיים! שמענו שג'ים ורחל תקועים בבנגקוק, עקב שכיתת הכבאים בנמל התעופה בסידני. אך יש לג'ים ידידים בעיר - ובוודאי עושים חיים לא נור-מליים במזרח הרחוק.
- * איחולי בריאות ועצבים חזקים לכולנו בימים טרופים אלה...

שבת שלום
אלזה

- * ועוד נמסר: פלא רפואי!
לג'וני הרמץ הורידו את הגבס והתגלה שהרגל שמתחתיו היתה שזופה יותר מהרגל הבריאה. (כנראה מהשנה שעברה)

*****
*****

עוד לא גמרנו! . . .

גם השבת, 13/7, נקיים ג'ו ס, לצורך עישוב בשטחי הבוטנים בחולה. ישתתפו כל החברים והחברות שלא השתתפו בגיוס הקודם (בשבוע שעבר).
נצא לחולה בשעה 5.00 ומייד עם סיום העישוב נחזור הביתה. לפני-כן ייערך ביקור למכונת הפלא - הקו - נו ע.

מצב טוב

ל י ו ם - ה ו ל ד ת
*****

14.7. ריבה בן-נתן
ריימונד גוטר

הרולד ואלך

ל י ו ם - נ י ש ו ן א י ן
*****

14.7. דליה ורני בוסקילה

16.7. יעל ואדי נמנוב

19.7. ג'נט ולוי גניסלב

15.7. גבי אסתר פיליפס

מיכאל דוארי

אנגה סגל

אריאל סינה

משה גרשמן

16.7. רותי מרכס

17.7. צילה מסר

18.7. אירית בן-חיים

גיוליה ניצן

מריון גרשמן

דורון כהן

ניצן ליפשיץ

לביא בן-צבי (נכד)

20.7. אוסי אדלשטיין

דריו בולצ'ינסקי

*****
* * * * *

ת ו ד ה !

אני מבקשת להודות לכל החברים אשר עזרו לי להחלים ממחלתי. אין לי ספק, שלטיפול ולדאגה שקיבלתי מכולם היה חלק רב בהחלמתי.

במיוחד אני רוצה להודות לצוות המרפאה וחדרי-החולים, ולכל החברות שבאו לשבת על-ידי בבית-החולים.

לרגל יום ההולדת ה-85 שלי, כשאני נמצאת בקיבוץ 22 שנה, אני רוצה להביע את תקוותי שנמשיך לחיות יחד הרבה שנים בבריאות ובאושר.

אסתר פיליפס

מסיבת הסאפון

דמק"ם בילי-לבית

19.7.85

אקדמיה המסיבה אנו מביצים על

תחילת: עוגת הסאפון

כל הצורה בצורת סאפון - אנו קלר אחר
אנזל - תתקבל בשלמה.

במז-כן אנו מענינים בחומר מיקלט
אנו מצוים בנזל.

אנו, תתקללו אלאזה, פט, שושי
או צינה ה'.

וע'דת התיק"א - פלאפון - חזון

אני רוצה לדבר על הוועידה יותר באופן אישי ולנצל את ההזדמנות הזאת, לשתף אתכם בהרגשתי בה.

ראשית, ברצוני להודות על הזכות שנפלה בחלקי להיות בוועידה. אני אומר "זכות", משום שעבורי היתה זאת הזדמנות פז ללמוד ולהכיר את התנועה, שאליה אנו משתייכים. להכירה - כדבר מוחשי ודינמי.

הרושם הראשון שקיבלתי עם בואי למקום ההתכנסות היה, שאנשים (וביניהם גם אני) באו מלאים חששות, חוסר אימון וספקנות. אני שמח לומר, שלפחות מבחינתי הספקות הללו נמוגו וכעת אני מלא הרגשת כוח וביטחון - ויותר מכול, אימון בציבור האנשים המהווים את אותם חלקיקים (אם נקרא לזה כך) של התנועה. כשהסתכלתי במליאה, היתה לי תחושה חזקה מאוד של עוצמה, של כוחות אדירים, של רצון שמחפש לו מוצא לבטא ולהגשים.

ובאשר לתוכן עצמו, חיובית היתה לדעתי העובדה שכמעט כל הנושאים שאליהם התייחסו היו במישור של מהתק"ם החוצה, כלומר ביטוייה של התנועה כלפי חוץ והם שימות שהיא לוקחת על עצמה בהקשר לאיכות החיים בארץ. אני אומר "חיובית", משום שלפי ראייתי את הדברים, בדרך זו ישיב הקיבוץ לעצמו את החלום, החזון שחסר, או ליתר דיוק - שהינו בלתי מורגש בעת האחרונה.

ולבסוף אני פונה לציבור, לחברי קיבוץ כפר הנשיא, בהזמנה, שמבחינתי היא אמי-תית לחלוטין: לאמץ את רוח הוועידה; לאמץ את הצורה וההקשר שבהם התייחסו האנשים לדברים. לא מתוך צורך קיומי, כלומר הצורך של הישרדות וקיום הקיבוץ, אלא מתוך רצון לקחת חלק פעיל במשימה הלאומית הכללית, להיות שותפים פעילים במאבק לשיפור איכות החיים בארץ, שאני באופן אישי מכריז כאן שנרתמת אליו.

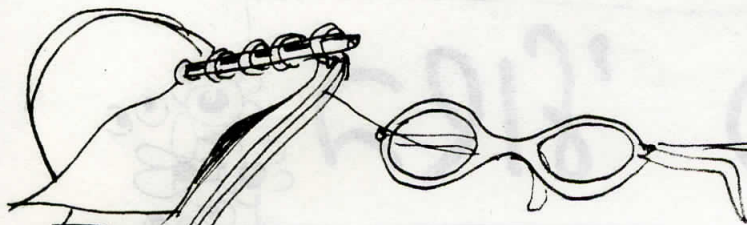
י ר ו ן

(דברים שנאמרו באסיפת הקיבוץ)

* ביטוי. אין עצמנו. *

סתם אנשים יפים ?

כל הנואמים האורחים - פרט לשמעון פרס, שבא לוועידת התק"מ כדי להשמיע דברים לאומה על המשבר הכלכלי - פנו לנוכחים במליאה וביקשו שהתנועה הקיבוצית המאוחדת תחזור להיות נותנת הטון בציבוריות הישראלית, ולא רק אנשים יפים, חקלאים ועובדי תעשייה מוצלחים, "ראש קטן" בכל הנוגע לנעשה בצה"ל, וזכר לעבר מפואר. נשיא המדינה חיים הרצוג, ישראל קיסר ויצחק רבין - כל אחד לפי סגנונו הוא - דרשו מן הקיבוץ-ניק של תשמ"ה-1985 לשוב ולהיות דוגמה ומופת לעם, שהמשבר הכלכלי איננו המשבר היחיד שפקד אותו.

(כינוינו לבין עצמנו - הושך)

שלושה ימים אינטנסיביים של דיונים והקשבה לנאומים, הצעות לסעיפי חוקה ותיקונים לאותם סעיפים, ואיתם שני לילות מעוטי שינה של הצגה חגיגית ושירה בציבור, הפכו את רוב הצירים לסהרורים אדומי עיניים. מפעל ארגוני אדיר - ולא רק במובן הלוגיסטי של כך וכך סועדים בשני חדרי האוכל או איפה לשכן את חוגי הדיון השונים - שרצה בכל מאורו להצדיק את המשאבים שהושקעו בו.

האם היתה זאת יציאה לידי חובה? הרי אחרי שש שנים של קיום כתנועה קיבוצית, המנסה להשכיח את הבדלי ה"איחוד" וה"מאוחד", חייב להיות אות שיבשר לעולם שהעצמות היבשות לבשו בשר ודם, עור וגידים ושרוח האלוהים נושבת בהן. האם כל ההחלטות שעוד תופענה, קרוב לוודאי, בחוברת נאה "כל מה שרצית לדעת על התק"מ..." הן סתם מס שפתיים, או שיבוא יום - ולא בעתיד הרחוק - כשהמושג קיבוצניק יאמר לכל שומע "איש ההתיישבות, אדם בעל חזון ציוני ומעש חלוצי; יהודי המעמים על עצמו משימות שאחרים בוחלים בהן ושנכון להתנדב ולשאת באחריות..."?

ועידת התק"מ הראשונה החליטה להשאיר את היוזמה למעורבות בחברה הישראלית לשיקול דעתו של כל קיבוץ. הוחלט שנעמוד בראש המאבק נגד הכהנאיזם, אבל "כיצד" לא נאמר. אימצנו כקו מנחה לתוכנית התיישבות את תוכנית אלון. הסכמנו עם ההסתדרות שאין להטיל את כל עומס הגזירות הכלכליות על הפועלים בלבד, אם כי פה ושם הושמעה הדעה שהצמדת השכר למדד באופן אוטומטי היא חרב פיפיות. מה לא החלטנו...!?

ישבנו בחדר-האוכל החדש והיפה של גבעת חיים (מאוחד) והסתכלנו דרך החלונות בדשאים מוריקים, מדרכות נקיות וערוגות פרחים שובות עין. אמר אחד: "אילו היה מופיע כאן איש עיירת פיתוח, ליבו היה מתמלא קינאה." הוסיף שני: "ואולי היה חוזר על המיתוס שהשתרש בעם שאומר שכאשר הקימו את הקיבוצים מיקמו אותם בכל הפארקים היפים שהיו במדינה".

באת? לחוג שדן בתעשייה (היה אמור לעסוק גם בחקלאות, אבל לא הגיע לזה). למדתי דברים מעניינים. קרוב למאה קיבוצים מחפשים תעשייה ולא מוצאים. תעשייה עתידית יידע היא תעשייה שבה עובדים מאה מדענים, מהנדסים ומומחים אחרים ואיתם עוד חמישים-שישים פועלים "רגילים" (איפה אנחנו במיכנה כזה?) קיים יחס של איפה ואיפה, כאשר מדברים על עבודה שכירה מחד, ועל מה שנעשה במפעלים האזוריים מאידך. אחד טָרַף, והשני - אם כי לא כשר למהדרין - נסבל, בגלל התועלת למשקים. המצב הכלכלי בהרבה קיבוצים הולך ומחמיר.

איך ייהפכו הקיבוצים למעורבים יותר בחברה הישראלית? יחנכו חברות נוער, יש אומרים, למרות שאין לצפות שהרבה חניכים יישארו כחברי קיבוץ. יקבלו כתלמידים בבתי-ספר קיבוציים תלמידים מעיירות פיתוח. אולי ישלחו בני קיבוצים ללמד בבתי-ספר לא-קיבוציים.

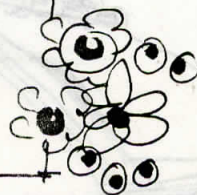
כלילה הראשון הוצג מחזמר בשם "הקבוצה". החומר לטקסט נלקח מן הספר "כאן על פני אדמה", שבו לוקטו מאמרים, שירים ומכתבים של אנשי העליה השנייה והשלישית. חשבתי שלו היו מציגים את ההצגה הזאת - ריקמה של הומור ועצב - הפורשת לפני הקהל מציאות קשה של הימים ההם, לא היו יכולים לדבר אפילו השונאים הגדולים ביו-תר של הקיבוץ על "הפארקים היפים, בהם הקימו את הקיבוצים".

אכן היו אנשים יפים שם; ילדים חמודים; אחוות מאמינים בדרך מיוחדת; לבטים באשר לעתיד העם והתנועה - היה תענוג חברתי להיות שם. סימני השאלה עדיין ניכרים.

א ר י ק

השא' פווע' צה

חידון: מה זה גח"א?

אם אתה לא יודע מה זה גח"א, אולי תדע מה זה גח"מ?

כל באי הוועידה למדו מהר מאוד שמדובר על: גבעת חיים איחוד וגבעת חיים מאוחד.

* *

אני מסיימת את תהליך ההרשמה ושתי בנות חמודות באות ללוות אותי למקום הלינה שלי (כתוב על הפתק כיתה ב' חדר 5 מיטה 1 !! שיהיה סדר!) בת אחת, מכיתה ה', ניגשה אלי, מושיטה יד ואומרת: "שלום, אני נורית, וזאת החברה שלי, רקפת...". אנחנו הולכות ביחד ומשוחחות על דא ועל הא, על משק ילדים ועל סוסים. אני שואלת אם יש להם קשר עם ילדי גח"א (ראה למעלה). רקפת עונה לי: "קצת, דרך הסוסים...". ונורית עונה תשובה שאני מעדיפה לא לצטט אותה, כדי לא לפגום באווירת התנועה המאוחדת...

לפני פרידה אני מודה להן מאוד ומבטיחה לספר בכפר הנשיא, כמה יפה קיבלו את פני בגבעת חיים. "ואל תשכחי", אומרות השתיים, "גבעת חיים מאוחד".

* *

אחד המראות מחממי הלב הוא שילוב הדורות בוועידה. חוץ משריטה וירון פגשתי שם עוד כמה וכמה הורים ובנים, צירים לוועידה. בחוג שלי השתתפו אמא ובת, שתיהן יחד וכל אחת בזכות עצמה

* *

למחרת הערב החגיגי מנתחים כולם, מדוע הם כועסים על שמעון פרס. האם היה זה מפני שהוא "השתמש" בנו, האם מפני ששכח בכלל לברך אותנו, או מפני שניצל את הבמה שהענקנו לו בסבלנות רבה, כדי לתת לגיטימציה לרב פרץ?

אני כעסתי עליו מפני שהוא האריך ללא צורך. הוא ידע שהוא נכנס לשידור ישיר ל"מבט" וכדי להיות בטוח שברגע שישדרו אותו הוא ידבר על שחיקת השכר מול אבטלה, הוא פשוט חזר שוב ושוב על הנושא הזה.

* *

אלי זמיר עומד על הבמה ונואם במכנסיים קצרים. אחריו עולה קיסר ובפתח דבריו אומר: "אני רואה שאצלכם הקיצוצים מתחילים מלמטה..."

* *

קבלת שבת לכל הצירים בגח"מ. חדר-אוכל חדש ומפואר (הברזים מספקים מבחר של: מים קרים, סודה, מים עם תרכיז, סודה עם תרכיז, וחוץ מזה לארוחת-בוקר הגישו לנו גרנולה!!) חדר-האוכל מרווח, יש בו מקום ל-1000 איש הושבים ביחד + במה + שטח עצום לעגלות האוכל ועגלות הכלים ויש רווחים בין השלוחות. ומה שהורג אותי הוא שהם אינם מקיימים קבלות שבת!

* *

(בשולי הוועידה - המשך)

ועוד מילה טובה על האירות. 1000 אורחים "פושטים" על שני קיבוצים. ובמשך שלושה ימים חברי גח"מ וגח"א בהמוניהם מטפלים בנו. מאכילים אותנו נון-סטופ, מארחים צירים מבוגרים ללינה בדירות החברים, קמים בשבת בשעה 5.30, כדי לנקות את שרידי המופע של הערב הקודם, והכול נעשה תוך חיוך, בסבר פנים יפות, מתוך רצון אמיתי להנעים עלינו את השהייה שם.

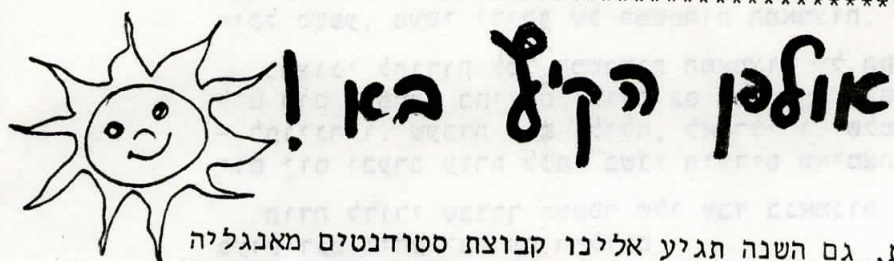
לא היתה לי לרגע אחת תחושה שאיזשהו חבר בגח"מ או גח"א אמר לחברו: עם כל כך הרבה צירים שמסתובבים פה אני לא מרגיש כבר בבית...

* *

התנועה יצאה מאוחדת יותר, מחוזקת יותר מהוועידה. והסיכום האישי שלי הוא: Some of my best friends הם מן הקיבוץ המאוחד.

תמר וולפין

*****

חברים יקרים,

כמו בשנים קודמות, גם השנה תגיע אלינו קבוצת סטודנטים מאנגליה לשישה שבועות בקיץ, הקבוצה אמורה להגיע ביום שישי 12/7 (היום!)

אנו מקווים שבתי החברים יהיו שוב פתוחים בפניהם, לאימוץ או לאירוח במוצאי השבת (מחר), לארוחת הערב. משפחות המוכנות לאמץ לתקופה המלאה או לארחם במוצ"ש 13/7 בלבד, מתבקשות להירשם במקום המתאים על לוח המז-כירות מיד או ליצור קשר עם הצוות.

בתודה מראש

הצוות המטפל

ארווין, רונה, שמחה

*****

ק"טנת אולי"ן 1985

זו השנה השלישית שאירחנו קבוצת ילדים נכים מבי"ח אלי"ן בירושלים. הפעם הרכב הקבוצה היה קצת שונה, הילדים היו די קטנים, בגילים 4-6 וילדה אחת בגיל 8. הצוות של ביה"ח היה מוגבר, לפי בקשתנו, והגיעו 8 אנשים, חלקם מדריכים (רובם מתנדבים מחו"ל) וחלק רפואי.

בגלל הגיל הצעיר של הילדים אירגנו את כל הפעולות בתוך המשק והילדים נהנו יום יום מהבריכה ומביקורים במשק הילדים. יום אחד עשינו סיור במשק עם טרקטור ועגלה ושיא הטיול היה הביקור בדיר הצאן - המשחק עם הטלאים והכלבים, כל המגע עם בעלי-החיים שכה חסר להם בחיי היום-יום בבית-החולים.

כל הכבוד מגיע לצוותים של גן רימון וגן שקד על הקבלה החמה של ילדי אלי"ן וההכנה שעשו בשני הגנים לקראת פעולות משותפות להם ולילדינו. בשיחה עם כמה מאנשי צוות אלי"ן הם הביעו את התרשמותם הטובה מהמפגש בגני הילדים, וזה מעודד אותם במאמצייהם לשלב את הילדים הנכים, המסוגלים לכך, בגנים רגילים בירושלים.

כאמור, המפגש בגנים היה מוצלח מאוד והגננות הציעו לנו, להביא את הילדים לביקור נוסף וביום שישי אפייית החלות המסורתית נעשתה על-ידי כל הילדים ביחד. הם גם הוזמנו להשתתף בקבלת השבת בשני הגנים.

פעולות הערב היו מגוונות, כולן מתוצרת בית. ערב אחד הופיעה רות נאי, שהת-קבלה בהתלהבות. בנות סיני הציגו בערב אחר את האגדה של הנסיכה והצפרדע ובערב שבת ענת ואדם משכו קהל רב לשירה וסיפורים. במוצאי-שבת ערכנו מסיבת סיום עם אוכל בשפע, מעשי ידיהן של המשפחות המאמצות, שחלקן השתתפו באירוע הנחמד.

ברצוני להודות לכל המשפחות המאמצות על הקבלה החמה לילדים אלה, שכה חסר להם חום משפחתי בחייהם. תודה גם לכל העוזרים, שמספרם השנה היה גדול מן הרגיל - לפנינה ו. שעבדה יום ולילה, לאורלי ו. שלמרות שהיא מתכוונת לבחינות עבודה יום יום ובערב עזרה לטפל בשני הילדים שאימצה המשפחה.

תודה לדורי שבדרך השקטה שלו עבד בנאמנות יום יום, עשה את כל ההובלות והה-סעות וגם שיחק יפה עם הילדים.

תודה לקרול ב. וונסה, שאף הן עבדו בימים אחדים. תודה לגלי פ. שביקרה יום יום ושיחקה עם הילדים. תודה לכיתת מירום על השימוש בבית שלהם.

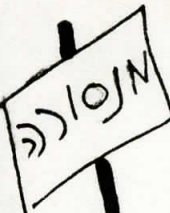
תודה לצוותי המטבח וחדר-האוכל, שהיו מאוד סבלניים איתנו; למכבסה - שכיבסה כל יום את כמויות הכבסים.

וכמובן, לאנגה ולרחל, שאיתן עבדתי בשיתוף פעולה מלא - תודה לכולנו!

אני מקווה שנמשיך לקבל קבוצות כאלה בשנים הבאות - הילדים קיבלו הרבה הנאה, ואנחנו - הרבה סיפוק מהנאתם.

ג'וליה ניצן

מפקד מנסות-א-חט

לראיין את מא"ז הקיבוץ של חודשי הקיץ 1948 - משימה לא קלה היא. הסיבה איננה, חס וחלילה, שעומעם זכרוננו, וגם שיתוף הפעולה הוא מעל ומעבר. הסיבה היא במישור אחר. מחשבותיו של יצחק עדר סדורות להפליא וכל פרט בא על ביטוי, אבל ברגע שמנסים לדובב את האיש על רגשותיו, חששותיו, ספקותיו בתקופה ההיא - מופיע מספר נוסף, או סיפור כללי, מעניין כשלעצמו, אך לא חושף מדי. רק לק-ראת סוף הראיון התחילו להופיע זוטות, כגון "לפחות שלוש פעמים רצתי ברגל ממח-ניים לראש פינה באותו יום" (יום לפני יום ההתיישבות). "ישנתי מעט מאוד בשבו-עות האלה".

וכך מתחיל הסיפור:

היינו כ-50 איש ואישה שעלינו בהפוגה הראשונה של מלחמת העצמאות למשלט. נשק לא היה לנו, כי למדינה באותם הימים לא היה נשק לתת לנו. את האקדחים ושני רובים שהיו לנו השארנו אצל הקבוצה שנשארה בחדרה. נתלוותה אלינו אבטחה של מחלקת חי-לים מגדוד 22, שהיתה מורכבת בעיקר מאנשי צפת של חטיבת כרמלי. הציוד הצבאי הי-חיד שהיה לנו - כובעי פלדה לשליש מהחברים.

בשבועות הראשונים שהה איתנו אחד בשם חיים סנדלר ממטולה, שהיה המא"ז בפועל וממנו למדתי את המקצוע. לא עברתי קורסים והנסיון הקרבי היחידי שלי היה כחייל בצבא הבלגי החופשי.

כמה ימים אחרי העליה על הקרקע קיבלנו נשק ישר מהמטוסים הצ'כיים (מיבצע "בלק") - רובה לכל נפש ושני מיקלעים פלוס תחמושת. בילינו שעות וימים בהסרת הגריז וניקוי הנשק החדש, והתחלנו לאמן את החברים. אחרי שבוע חשב צה"ל שאנחנו מספיק מאומנים ו/או היה לו שימוש יותר דחוף לחיילים, בקרבות על כיבוש ירדה בחזרה ולהוצאת הסורים ממשמר הירדן. הוציאו את המחלקה ושלחו כיתת בז"א (מכונת ירייה).

אבל עוד בתקופת ההפוגה זכינו לביקור מהאו"ם. הרי עלינו בניגוד להסכמי ההפוגה על שמירת ה"סטטוס קוו", ובתוקף תפקידם באו להזהיר אותנו ולדרוש שנתפנה. הפתעה ראשונה: אחד הקצינים היה בלגי, וכשלוש שנים לפני זה, כסרג'נט, היה מפקדי הישיר! כמובן, מפי שנינו נשמעה השאלה - "מה אתה עושה כאן?" במשך הסיור בשטח שמו לב לתעלות הקשר שכבר הספקנו לחפור. הסברנו להם, שאלה לצינורות השקיה והם שאלו, בפנים אטומות, אם כל הצינורות שלנו עמוקים! הרי היו אז מליוני הפרות הפוגה משני הצדדים. שיחקנו את המשחק עד הסוף והאו"ם הסתלק.

שבוע ימים עבדו כל החברים בביצורים ובלילה נשארו כ-12 שומרים. יוחנן ס. היה מרכז השמירה ועלילותיו בתפקיד זה הרי הן שמורות כחלק של הפולקלור של כפר הנשיא.

כשהתחילו שוב קרבות, היו בעמדות יומם ולילה. ובינתיים תפסו הסורים עמדות מעבר לוואדי בגבעה 223 (נחלאים לשעבר). כינינו לביניהם חצו שתי עמדות ישראליות - אחת ב"גבעת העץ", והשנייה היתה בערך באמצע שטח הכותנה שלמרגלות "פרויקט החרמון" של היום.

טיפקנו גם מספר חברים לצה"ל, בתור סבלים לעזר במיקוש מעברות הירדן (במקום של מכון השאיבה דהיום). בקשר למיבצע הזה היה לי סכסוך עם צה"ל, שנמשך חודשים. החברים איבדו שני תרמילים עם חומר נפץ בדרך (!) וצה"ל דרש שאחזיר אותם. חיפשנו הרבה, אבל לא מצאנו עד היום.

הקשר עם ראש פינה (ז.א. עם העולם החיצון בכלל) היה בעייתי. מכשיר הקשר שקיבלנו לא פעל רוב הזמן. עקב מיבנה הקרקע היה עלינו להתקשר עם חולתא, כדי לקבל את ראש פינה! אמנם היה קשר הליוגרף עם עין-גב, אבל זה היה יותר סמלי מאשר יעיל.

(מפקד מנסורה - המשך)

אחרי כמה ימים הונחו קווי טלפון. וכשאלה לא נקרעו מסיבה זו או אחרת - היה בסדר. תפקידו הקבוע של אחד החברים היה לתקן את הקו, ולא - היה עלי ללכת ברגל לראש פינה, כדי לטפל בעניינים.

האחריות היתה די כבדה - למדתי לאט לאט. ולמדלנו כפר הנשיא (כלומר מנסורה) לא היווה מטרה לסורים, כי כל הקרבות התנהלו בכביש ר"פ ובאיזור אילת-השחר. אחרי עשרה ימים של קרבות נכנסה לתוקף ההפוגה השנייה, ואז המתח ירד קצת ועלו בעיות יום-יום.

בעיית המים היתה קשה. בעקבות הפצצה (היחידה, שלא נפגע בה איש, הודות לאותן תעלות קשר שכבר הספקנו לחפור) נפגע טנקר המים ואנשי עמיעד ("החושלים" אז) השאילו לנו טנקר נייד, שסיפק מים כל יום. היה משטר מים חמור, שתייה לא הגבלנו, אבל לרחצה קיבלו הבנים כמה ספלים והבנות דלי ליום. בעקבות זה יצאו הבנים לא פעם לנקודות המים בראש פינה, ושם, ליד הכביש, התרחצו. יותר מאוחר ירדו למעין מנסורה (עכשיו עובר שם הכביש החדש לירדן), אבל היתה זו ירידה תלויה ועד שעלו שוב היו מיוזעים. הבעיה נפתרה רק כשהנחנו צינורות למעין טובה אחרי כמה חודשים.

המקום שלנו נהפך אחרי הקרבות למקום תצפית קבוע לצה"ל - משם אפשר היה לצפות על כל מהלכי הסורים.

בתקופה זו התחיל לרדת ערך המא"ז ועלתה חשיבותו של מרכז המשק.

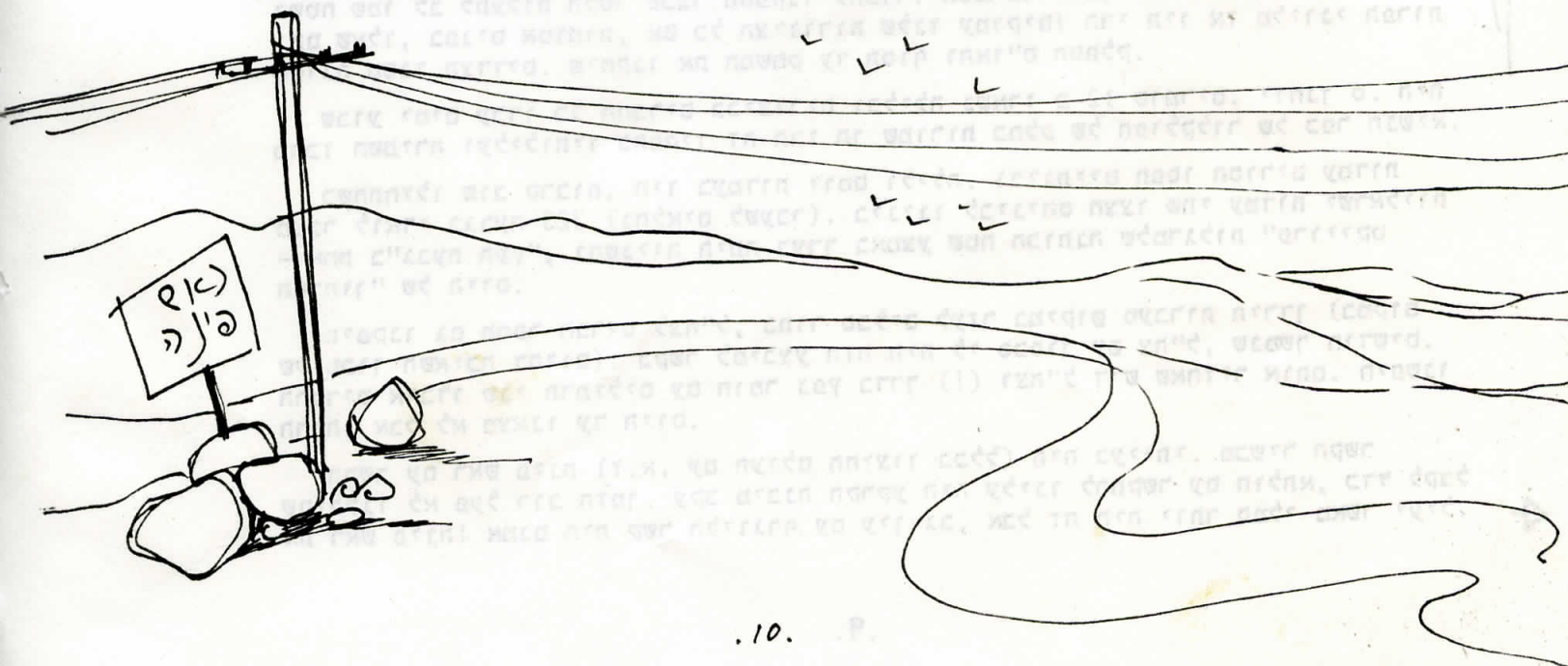
בסיכום: הצלחתי כמא"ז ראשון היתה יותר תוצאה של מזל מאשר שכל ואני מאוד מעריך את בטחון החברים בי בתקופה ההיא.

סיפר: יצחק ע.

ראיינה: אנגה

נ.ב.

הקבינה של מכונית הפורד המשוריינת, שהובילה לנו מים, נמצאת בגן הגרוטאות שבין שני הגנים עד עצם היום הזה!

ק'ם ע'ב!

ש י מ ר ר ע ל י ל ד י כ ס !

לכל ההורים שיש להם ילדים בגובה דשא רצייתי להמליץ לשמור עליהם בחדר-
האוכל במליון עיניים, מפני שהתופעה שילדים קטנים שמתרוצצים לך בין
הרגליים, כשיש לך כוס קפה רותח או מגש מלא בידיים, מפחידה ממש!

כבר היו הרבה מקרים של "כמעט", שבנס לא קרה שילד נכווה ממים רותחים
או חטף מכות ממגש וכד'.

אז אתם רואים, רק רצייתי להמליץ לכם לשמור על ילדיכם, שהם, כאמור, בגובה
דשא, לפני שיהיה משהו לא נעים. אולי כדאי לקשור אותם בשרשראות לשולח-
נות... וכל זאת למען ההורים.

איציק ועוד מספר של צעירים, רווקים,
מבוגרים והורים, ותיקים, גרעין ה',
מתנדבים, אולפניסטים, חברת ילדים, חיילים,
ש.ש.ש. - וגם ג'וקים...

*****
* * * * *
*****

ד ב ר ה מ ע ר כ ת

בשבועות האחרונים עיטרו את העלון הילה יהודה, מיכל דדוש, דודו, ויקטור
ועפרה. השבוע, בהגיע החופש הגדול, מעטרת לילה.

צר לנו על ששלומית ליפשיץ-עדר החליטה לעזוב את הכתיבה של "מה נשמע?"
למערכת יש הרגשה שיותר מדי חברים מבקרים את הסגנון והתוכן של אלה
שכותבים באופן קבוע, בהנחה שזה שמפריע להם אישית מפריע לכל הקוראים, ולא
כך הניצב.

העלון חייב להרחיב את סגל כותביו ולא לצמצמו. כל מי שנכון לנסות -
במיוחד צעירים - מתבקש לפנוי למי שנקרא משום מה "עורך ראשי", הוא
אריק.

לא מקרה הוא שאחרי הוועידה הראשונה של התנועה הקיבוצית המאוחדת מופי-
עות שלוש כתבות על אירוע זה. חבל רק שיעל, מיכאל ד. ודודו לא צירפו
את רשמיים, כי כל אחד ראה את התמונה מזווית אחרת.

חזרת הדין

כפר

ב: 3.8.85

הנשיא

גדול! אדיר! פגז העונֶה!
 החגיגה הני מדליקה שהיתה השנה
 חגיגת קיץ באן בקיבוץ!
 מוסיקה, ריקודים, משהו פיצוץ!!
 הכל טבעי, הכל מפאן.
 המוסיקה האכל והאמנים פמוגן
 יהיה שם הפל: מנינוד עד חליל.
 לא היה בדבר עכל הגליל.
 זה יהיה הערב הגדול מפלם.
 ידברו בשמו עד קצה העולם.
 אז שמרו כוחות וחלאו
 מצבדים, כי: בשלישי באוקוסט
 נדעיד פאן הדים.

פ"פ" ושהתראות

בהמשך...

המאונץ/

נכחו: מיכאל ד', יעל ש', גדי ע', מיכאל כ', ברוך כ', יאיר ד', רימונד ג', נתן ב'.
נעדרו: הרי ל', אורי א', יענקל מ'.

1. אישור הקצבה להתחברות ותוספת טלפונים חסרים (מוזמנים: אלק ק', אלן ו')

להשלמת מבצע הספקת הטלפונים לכל המשק נותרו לביצוע שתי פעולות יסוד:
א. קבלת קווי חוץ נוספים, כדי לאפשר תקשורת סבירה.
ב. בניית תשתית לחיבור הטלפונים לבתים ההולנדים ול- 24 היחידות ההולכות ונבנות.
ההשקעה הכרוכה בפעולות הנ"ל כ- \$ 20,000. וועדת המשק אישרה את ההשקעה וכן תשלום מפרעה להבטחת הביצוע במשך השנה.

2. אישור השקעות לתגבור חשמל במתח גבוה במסגרת החסכון באנרגיה (מוזמנים: אלק, אלן)

לאחר התייעצויות מרובות עם מהנדסי חשמל שהופיעו לאחרונה בישיבת המשק, ולאחר המשא ומתן עם חברת החשמל; נוצרה אפשרות לגשת באופן מיידי להעברת כל המשק למתח גבוה. ההשקעה מחולקת לשלושה שלבים:
א. תשלום לחברת החשמל.
ב. הקמת מבנה בכניסה למשק.
ג. בניית הקו.
סה"כ ההשקעה כ- \$ 150,000. כדי להבטיח את פעולות חב' החשמל יש צורך במפרעה בסך \$ 2,000 המהווים 10% מהתשלום לחב' החשמל.
המעבר למתח גבוה יבטיח חסכון מיידי בתשלום עבור ניצול החשמל למפעל ולמשק. כל קידום בפעולה זאת יקדם את החסכון.
מימון - חב' סולל בונה הסכימה להיות המבצעת של הפרויקט כולו. החברה תכנס לסידור הכולל של האשראי לטווח הקרוב המשתרע על פני 10 שנים.

3. התייחסות למדיניות הממשלה לגבי הקפאת הבניה הציבורית

לאור החלטת הממשלה להקפא את הבניה הציבורית, קיימת סכנה שלא נקבל מימון ממשלתי לבניית חדר האוכל. מידע עם קבלת התוכניות המפורטות והערכת האומדן המדויק של עלות הבניה, נצטרך להחליט אם ניגש להרחבת חדר האוכל בידיעה כי יתכן ולא נקבל מימון ממשלתי ואז נאלץ להסתמך רק על אשראי לזמן ארוך, קריא קרן משותפת של התק"ם וסולל בונה. בכל מקרה, ברור כבר כיום, שלא נעשה פעולות כל שהן בתוך חדר האוכל כגון: החלפת הרצפה, ביוב במטבח שינויים בהגשה עצמית, חיבור למדרגות וכו' הקיץ; כדי לא להכנס למצבים קשים לקראת החורף.
אם נחליט בכל זאת לגשת להרחבה, המדובר רק בחלקים המהווים תוספות בניה כגון: שטיפת כלים, הרחבת חדר האוכל עצמו לצד המערבי, תוספת שרות לחבר וכן מבנה למיכון כל המערך.
הוחלט לחזור ולדון בנושא כשנדע את האומדן המדויק.

4. מערכת אזעקה לקו-נזע בחולה

המרחק בין השטחים בחולה לבין הבית מחייב קבלת התרעה במקרה של תקלה בפעולת הקו-נזע. לפיכך הוחלט לרכוש מכשירי אזעקה ממוטורולה בעלות של \$ 4,000.

5. שוחר שדות חדש (מוזמנים: אפרים מ', יואל ו')

מרכז המשק מסר על החלפת שומר השדות - חזה, ביוניס מטובה. זאת כדי להבטיח שמירת הצאן במרעה ושמירה על שדות המשק.

להלן סיכום ההרשמות שנערכו באחרונה למסגרות הלימוד השונות, ומחיריהן:

א. התארגנות אזורית - עד כה נרשמו כ-50 חברים לכ-100 חוגים, ההרשמה נמשכת. כל הלימודים יתקיימו בכפר-הנשיא, ראש פינה ועמיעד, בשעות הפנאי. 9 או 10 חברים שלנו ישמשו מדריכים בשכר. הכנסה זו תכסה כנראה את מחיר כל ההרשמות!

ב. תל-חי - נרשמו כ-25 חברים לקורסים שונים. חלק מהקורסים דורש שחרור חלקי מעבודה. כל הקורסים דורשים כמובן נסיעות הלך וחזור יקרות ומעייפות. כמו כן יתקיימו בתל-חי בתשמ"ו יום לימודים בשבוע לגיל המבוגר. ההוצאה הצפויה: \$10,000 לחוגים ועוד כ-\$1,500 לגיל המבוגר.

ג. אוניברסיטה פתוחה - 14 חברים נרשמו לקורסים שונים. כל הלימודים בשעות הפנאי. צפויה הכנסה כאשר מקס מ' יוכר כמנחה.

ההוצאה המשוערת \$2,000.

ד. מוסיקה - נרשמו כ-20 חברים. הלימודים בד"כ בבית. התשלום היה עד כה דרך המועצה.

ההוצאה הצפויה: כ-\$8,000.

ה. חוגי תק"ם - נרשמו 5 חברים.

סה"כ כ-\$1,000.

ו. שונות - כ-25 חברים מבקשים להרשם למסגרות שונות ומגוונות, רובן במרחק ובהשקעה של ימי עבודה ואש"ל. קשה להעריך את ההוצאה, אך היא תהיה כנראה בין \$5,000 ל-\$10,000 (חלק פונקציונלי מוכר).

אם יאושרו כל הבקשות האלה, צפויה איפוא בתשמ"ו הוצאה של \$25,000 עד \$30,000 בסעיף לימודים חלקיים התקציב הוא כ-\$16,000, והחריגה תהיה 50% עד 85%.

לאור נתונים אלה, ולאור המצב הנוכחי, התקיימו התייעצויות שונות, בהן השתתפו גם המזכירה, מרכז המשק ומרכז השרותים. בסיכום מביאה וועדת ההשתלמויות את ההצעות הבאות לאישור המזכירות:

א. יש לתת את מלוא העידוד והגיבוי להתארגנות האזורית. אנו מציעים שמי שאינו לומד בשום מסגרת אחרת יוכל להשתתף בשני חוגים (אולי שלשה). מי שלומד במסגרת אחרת כלשהי, יוכל להשתתף בחוג אחד. יש לעשות מאמץ להוסיף חוגים ובמיוחד: תפירה, בובות, ערבית ועברית.

ב. כדי להוריד את כלל ההוצאה לרמה המתוכננת, יש למצוא דרכים להקטין באופן ניכר את שלשת הסעיפים העיקריים: תל-חי, מוסיקה ושונות - ואי אפשר להשיג את המטרה ע"י קיצוץ בסעיף אחד בלבד.

ג. תל-חי - אנו מציעים שבשנת תשמ"ו ילמדו בתל-חי רק:

- חברים בשנה האחרונה של מסלול לימודיהם.

- חברים בלימודים פונקציונליים מוכרים.

- חברים שלא למדו במשך שנים רבות, ושאינם מוצאים את מבוקשם באזורנו הקרוב.

- חברים במסגרת התוכנית לגיל המבוגר.

כל יתר החברים מתבקשים לוותר בשנת תשמ"ו על לימודים בתל-חי.

ד. מוסיקה - אנו מציעים ששעורי המוסיקה יתקיימו בתשמ"ו אחת לשבועיים במקום אחת לשבוע.

ה. שונות - חבר שאינו מוצא את מבוקשו באזור, יוכל לפנות לוועדת ההשתלמויות ולקבל הקצבה שלא תעלה על \$200. ההקצבה תהיה כהתאם למחיר הלימודים המבוקשים עד למקסימום של \$200.

אם ההצעות האלה תתקבלנה צפויה הוצאה של:

תל-חי	5,000 (חלק פונקציונלי)
אוניברסיטה פתוחה	2,000
מוסיקה	4,000
חוגי תק"ם	1,000
שונות	5,000 (חלק פונקציונלי)
סה"כ	\$17,000
	=====

לקראת האסיפה הבאה בעניני המפעל, הוועדות הנ"ל ישבו במטרה לבדוק את הגישות השונות ולהכין עובדות רקע נוספות אם יהיו כאלה.

מיכאל כהן דווח, שבשבועיים האחרונים החידוש שקרה ושאוּלִי יהווה רקע נוסף לדיונים באסיפה הוא פניה פורמלית מקבוצת המכניקה של "כור" - הקבוצה שכוללת את השלוחה של הנירוסטה - שנקים שלוחה דומה, כדי לייצר מוצרים באלומיניום. מדובר על פרוייקט בטחוני, שדורש יציקות מעבודות גדולות מאלומיניום. שני המתחרים על הפרוייקט הם "כור" ו"אורדן", "אורדן" כבר הודיע שיפנה לממשלה לקבל תקציב פתוח לבית יציקה לאלומיניום באיכות גבוהה. אנשי "כור" מרגישים שפניה משותפת של "כור"-הבונים תבטיח שהפרוייקט יימסר לשותפות זו ולא ל"אורדן". הפרטים בדבר גודל המחזור וכיו"ב אינם ברורים דים, אך כנראה מדובר במפעל בסדר גודל של 5 - 6 מליון דולר.

הרגשת החברים בישיבה היתה שהנ"ל רק יכול להיות רקע נוסף אך לא כל כך רלוונטי להחלטת האסיפה, שצריכה להיות החלטה עקרונית בסופו של דבר.

תעמודנה לפני האסיפה שתי אלטרנטיבות יסודיות: לאשרר את ההחלטה מלפני כמה שנים בדבר הוצאת עבודה שכירה או שינוי ההחלטה.

אם יסוכם לאשרר, יהיה עלינו להחליט על קצב הפעולה: בין פעולה של כמה שנים ובין פעולה מזרזת יותר.

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK
#####

** Lots of summer visitors. An American rabbi (reform) is spending the summer here. His name is Ron Weiss, he is from Boston, and Jonathan and Libba are looking after him. If you would like to meet/invite him, do get in touch with Libba.

** And of course our Dinah (Levy) is on home-leave, with her Benson, a day after she arrived she looked as though she hadn't been away. She is learning computer sciences in the U.S.A.

** Diane Neymark's sister has been here for a couple of weeks already, and last week they were joined by their brother from Los Angeles, who is a rabbi and a chabbadnik. This rabbi started off as a member of Habonim, was a parachutist in I.D.A. joined a religious kibbutz--- and left Israel. He hadn't seen his sister from Scotland for 34 years.

** Have you heard about Jim and Rachel? Apparently they got stuck in Bangkok, because of a strike, but Jim has friends there (is there a place where he hasn't?) and they probably had a fine old time.

** Who says the pioneering spirit is dead? Eighty chaverim gave up their Shabbat, and went out hoeing weeds in the cotton fields last week. That should ensure a bumper crop. This week all the chaverim that did not manage to go out last week, are being asked to weed the peanuts instead.

** I hope you are enjoying your new telephone. Next week Ilse and a supporting team are organising a "Telephone party". Amongst other items there is a cake competition. The only stipulation is that the cake should look like a telephone (no less).

** This week we shall welcome another summer Ulpan. (6 weeks). If you feel like "adopting" somebody, let Simcha know.

** The week with the "Alyn" children went off very well, although some of them were only three years old. These children give one a new perspective on what is important and what is trivial.

** By the way did you notice I was away all last month? I had a good (but damp) time in England.

SHABBAT SHALOM

INGE

MAZAL TOZ

BIRTHDAYS

*****

14.7.85	Riva Ben-Nathan Raymond Gutter Harold Wallach	17.7.85	Tsilla Maser
15.7.85	Esther Philips Inga Segal Ariel Cina Michael Doari Moshe Gershman	18.7.85	Irit Ben-Chaim Julia Nitzan Marion Gershman Doron Cohen Nitsan Lifshitz Lavi Ben-Tsvi
16.7.85	Ruthie Marks	20.7.85	Ossie Edelstein Dario Bulshinski

ANNIVERSARIES

*****

14.7.85	Dalia & Roy Buskila
16.7.85	Yael & Eddie Neminof
19.7.85	Janette & Levy Genislav

THANK YOU

I would like to thank all the chaverim who helped me to recover from my illness. I have no doubt that the care and devotion I received from everybody played a major part in my recovery.

A special thank you to the staff of the clinic and the sick-room and the chaverot that sat with me in hospital.

On the occasion of my 85th birthday, when I have been on the Kibbutz for 22 years. I want to express my hope that we shall be together in good health for many years.

Esther Philips

